

Η ξεχειλισμένη κούπα (ιστορία απ' το γεροντικό)

/ Γενικά



Ένας πολυάσχολος άνθρωπος του καιρού μας, αποφάσισε κάποτε να επισκεφθεί έναν άγιο ερημίτη. Ήθελε να ηρεμήσει λίγο από το άγχος που τον βασάνιζε. Και να ζητήσει τις συμβουλές του γέροντα.

Τον συνάντησε σε μια φτωχική καλύβα.

- Ευλογείτε, είπε χαιρετώντας τον ερημίτη. Ξέρετε, έκανα πολύ δρόμο για να έλθω εδώ . . .

- Κάθισε, τον διέκοψε ο γέροντας. Άσε με να σου βάλω λίγο τσάι.

- Έχω περάσει πολλά χρόνια σπουδάζοντας σε Πανεπιστήμια του εξωτερικού ... , άρχισε να αυτοσυστήνεται ο επισκέπτης.

- Ας πιούμε πρώτα λίγο τσάι, επέμεινε ο γέροντας.

- Τώρα διευθύνω μια μεγάλη επιχείρηση ... , συνέχισε να περιαυτολογεί ο ξένος.

- Πιστεύω ότι το τσάι θα σας αρέσει πολύ, είπε ο ερημίτης συνεχίζοντας να γεμίζει την κούπα του επισκέπτη του.

- Μα εσείς την ξεχειλήσατε, πάτερ· το τσάι χύνεται απ' έξω! παρατήρησε ενοχλημένος ο ξένος.

- Κι εσύ μοιάζεις μ' αυτήν την ξεχειλισμένη κούπα! απάντησε τότε ο σοφός γέροντας. Αν δεν αδειάσεις, ευλογημένε, έστω λίγα από αυτά που κουβαλάς, πώς θα αφήσεις να στάξει μέσα σου κάτι από τα λίγα πράγματα που ξέρω.

Πηγές: [iliaxtida- I.N. Αγίων Χαραλάμπους & Αντωνίου Κρύα Ιτεών Πατρών-panagiaalexiotissa.blogspot.com](http://iliaxtida-I.N. Αγίων Χαραλάμπους & Αντωνίου Κρύα Ιτεών Πατρών-panagiaalexiotissa.blogspot.com)